

Det er sagt mange Gange fra forskellig Side, at de frivillige Overenskomster har givet Anledning til meget Misbrug. Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen nikker. Det er jo særlig paa den Hest, det ærede Medlem har redet ved Behandlingen af disse Sager i tidligere Aar, og han har maaske nogen Ret i den Betragtning, at der har fundet Misbrug Sted paa dette Omraade. Men lad os saa vedtage en Lovgivning, som medfører Konsekvenser af ubehagelig Art for den, der udnytter andens Nød og Vanskelighed paa dette Omraade til at afkræve ham ublu Ydelse. Men lad os ikke for at naa dette lægge det hele Omraade paa ny ind i en Spændetroje, som vil medføre en Stivhed paa hele Boligomraadet, der i Virkeligheden, hvad Byggeriet angaar, vil betyde Døden.

Nu skal alle Lejemaal forlænges i 3 Aar, uanset hvad de kontraktmæssige Bestemmelser gaar ud paa, og jeg forstaaer godt, at man ad den Vej vil søge at tilvejebringe en vis Ro paa Boligomraadet foreløbig. Jeg kan erkende, som jeg allerede har sagt, at der maaske kan være Grund til endnu i nogen Tid at sørge for, at Lejere af Beboelsesrum og af Forretningsrum kan føle sig i tryk Besiddelse af disse; men jeg tror rigtignok, at Tidsrummet ikke behøver at være saa langt, som det her er foreslaaet, og jeg maa jo ogsaa sige, at naar man er naaet frem til at stille Forslag om, at en Familie, som har boet i en Ejendom i 10 Aar, skal være uopsigelig, saa længe der overhovedet findes nogen i Ejendommen, som har boet der i kortere Tid end 10 Aar, saa synes jeg rigtignok, at man baster og binder i en Grad, som er fuldkommen uforsvarlig.

Jeg ved ikke af, at den Frigivelse af Fremlejeomraadet, som ved den stedfundne Afviklingslovgivning har fundet Sted, har ført til Vanskeligheder, og jeg skønner derfor ikke, at der kan være nogen Grund til, at man nu paa ny blander sig op i dette Spørgsmaal og vil give Boligretten Adgang til at ordne Spørgsmaalet i enhver Lejlighed uden Hensyn til bestaaende Kontrakter.

Jeg kunde fortsætte paa denne Maade. Der er her faktisk Tale om en Skærpelse af Indgrebene, som betyder en Tilbagevenden til Huslejerrestriktionernes Blomstringstid, og om en Basten og Binden paa hele Huslejeomraadet, som betyder ikke et Skridt frem, men et stort Skridt tilbage, og som ganske sikkert langtfra vil skabe Ro om denne Sag, men som tværtimod vil være egnet til at øge Uroen. Til Gennem-

førelsen af en saadan Lovgivning vil vi fra Venstres Side ikke kunne være med.

Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at fremføre nogle Anker over den Form, hvori dette Lovforslag forelægges for den høje Rigsdag. Jeg synes, at det er nødvendigt at pege paa, hvor løs en Affattelse dette Lovforslag har, hvor mange taagede, uklare og urimelige Bestemmelser det indeholder. Allerede i § 1, hvor Talen er om Valg af Lægdommere i Københavns Boligret — der skal i alt vælges 4 —, siges intet som helst om Valgmaaden. Kommunalbestyrelsen skal foretage Valget. I den nugældende Lovs § 2 er fastsat, at det skal være den D'Hondtske Valgmetode, der skal bringes til Anvendelse. I det foreliggende Lovforslag siges intet derom, men jeg spørger, om den højtærede Minister mener, at det skal være et ganske almindeligt Flertalsvalg, der her skal foretages. De bestaaende Husejer- og Lejerorganisationer skal foretage Indstilling. 6 Husejere og 6 Lejere skal indstilles, men der staaer intet som helst i Forslaget om, at Borgerrepræsentationen skal vælge blandt de indstillede. Her er fri Bane for en fuldkommen Tilsidesættelse af en saadan Indstilling, hvis det passer Kommunalbestyrelsen at tilsidesætte den, og det er saa meget mærkeligere, at man ikke har medtaget Bestemmelser herom, som saadanne jo findes i den gældende Lov.

Men der er mere højest ejendommeligt i Sættelsen af Forligskamrene. To Lægdommere skal af Retten udpeges til Medlemmer af Forligskamrene. Men saa siges det i § 9, sidste Stykke: Hver Afdeling af Forligskammeret bestaar af en af Retten valgt Formand med juridisk Uddannelse og to læge Medlemmer, dog skal Borgerrepræsentationen foretage Valg af to Forligsmæglere til at indtræde i Forligskammeret, hvis ikke der indtræder to Lægdommere. Altsaa, der er ikke noget i Vejen for, at to af Retten udpegede Lægdommere overhovedet ikke bliver Medlemmer af noget Forligskammer; teoretisk set er der i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser ikke noget i Vejen derfor. Men da nu Lægdommere i Boligretten overhovedet kun kan deltage i Behandling af saadanne Boligsager, i hvis Mægling de har været delagtige, vil det sige, at de af Retten udpegede to Lægdommere, hvis de kun har Sæde i ganske faa Forligskammer eller maaske i slet intet af dem — og det raader Borgerrepræsentationen for —, kun kan komme til at beskæftige sig med et